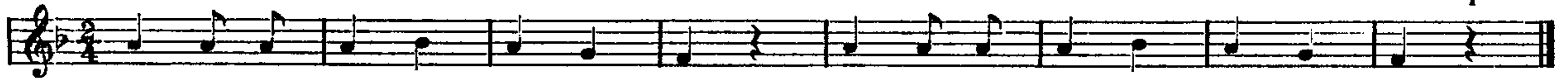

1525.

Z Ločenika

Pá - sla som o - vce pod lej - šú, u - chy - cil mi vlk naj - le - pšú.

Pásla som ovce pod lejšú,
uchycil mi vlk najlepší.

»A já ci jej něvrácím,
ešče si druhú uchvácím.

Prosím ca, vlčku, vrać mi ju,
lebo mia doma zabijú.¹⁾

tak ci je budzem chvátaci,
až sa naučím pásaci.«

¹⁾ t. j. pobijí.

735. KŘEPELENKA

1526. (Sr. nářev 143 [297])

Z Blatnice

Kře - pe - len - ka kře - pe - la - la, kře - pe - len - ka kře - pe - la - la, dro - bné dě - ti zvo - lá - va - la.

[: Křepelenka křepelala, :]
drobné děti zvolávala.

Ludé lúky pokosili
a mandely odvozili.

Za Dunajem krásné pole,
tam půjdeme, děti moje.

Křepelátka, dobré děti,
kam sa mám s váma poděti?

Ešče jeden mandel stojí,
a na ten sa sedlák strojí.

736. STOLAŘ

1527.

Zp. II. 154

Le - pší můj ho - blí - ček než se - dlá - cké vol - ky, dyž si ho na - brú - sím, ji - de mně po - vol - ky.

[: Lepší můj hoblíček
než sedlácké volky, :]
[: dyž si ho nabrúsím,
jide mně povolky. :]

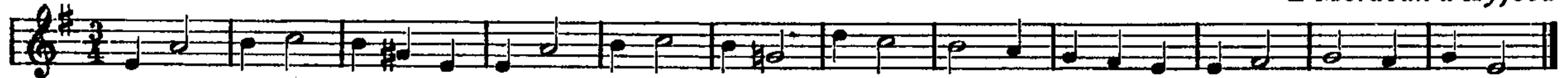
Ty sedlácké volky
řezníci zabijú,
a moje hobličky
nikdá nezahynú.

Hoblíček a pilka,
to je má špacírka,
kdy si to pobrúsím,
jde mi to zlehúnka.

737. KOSA

1528.

Z Moravan u Kyjova

Mám já ko - ňa, ko - ní - čka, mám já ko - ňa ši - mla, on mě pě - kně po - ne - se, dyž po - je - du z Ví - dňa.

Mám já koňa, koníčka,
mám já koňa šimla,
on mě pěkně ponese,
dyž pojedu z Vídná.

Mám já kosu vykutú,
mám já kosu dobrú,
ona kosí, dyž mosí,
jetelinku drobnú.

Dyž sem začal kositi,
kosenka mně spadla,
než sem kosu osadil,
jetelinka zvadla.